

Így szötte a beszélgetést, kérdezte magát, aztán felelt magának, míg végre egész élénk társalgást folytatott magával. Pár perc múlva azonban hangokat hallott kívülről, abbahagyta hát az eszmecserét és hallgatózott.

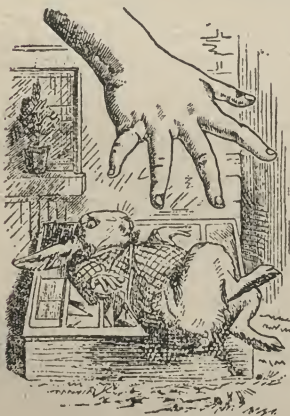
— Marcsa! Marcsa! — kiáltotta a hang. — Tüstént hozd ide a keztyűmet! — Aztán egy kis tipegés hallatszott, mintha valaki a lépcsőn jött volna fölfelé. Alisz tudta, hogy a nyúl jött vissza, aki már nem tudta mire vélni a késést. Szegény lányt erre olyan reszketés fogta el, hogy az egész ház megrázkódott belé, mert arra nem is gondolt, hogy ő most legalább ezerszer akkora, mint Tapsifüles és így nincs is mit félnie tőle.

Tapsifüles amint fölért, tüstént be akart nyitni a szobába, de mivel az ajtó befele nyílt, belülről pedig Alisz a könyökét feszítette neki, ez a kísérlet csütörtököt mondott. Alisz hallotta, hogy Tapsifüles így mormog magában: — Kimegyek és megpróbálok az ablakon át bejutni.

— Csak próbáld, — gondolta Alisz.

Azután várt, amíg hallotta, hogy a nyúl az ablak alá érkezett, ekkor hirtelen kinyúlt az ablakon és megmarkolta a levegőt.

Nem fogott semmit, de hirtelen egy éles sikoltás, zuhanás és törött üveg csörömpölése hallatszott. Ebből azt következ-

tette, hogy Tapsifüles az üvegházba, amiben vagy valami más efféle.

Rögtön utána egy föl, Tapsifüles hangja vagy? — Majd még még nem hallott: — H lit ások, tekéntetös úr!

— Krumplit ásol! Tapsifüles. — Tüstént kelni. (Újabb üvegcs)

— Most mondd ott az ablakban?

— Hát mi vóna? tös úr!

— Egy kar! Egy vagy! Ki látott már betölti az egész abla

— Aúnye, de na kéntetös úrnak. De az

— Jó, hát kar! D Nincs itt semmi kere el onnét!

Nagy csönd köv hallatszott ilyesféle s rem, tekéntetös úr, hallod, mit mondtar most megint kinyújt kolta a levegőt. Ké választ és több üveg uborkát természetne Kiváncsi vagyok, m Ha ki tudnának rán szívességet tennének vem sincs hozzá, h radjak!

Egy ideig várt,